

Tobzódó stílustalanság — az egyetemi épületek stílusa.

Építészeti „egyenruházati intézet”-ben készültek a tervek. — Senki sem védi meg a várost a stílustalan építkezésektől.

(A Délmagyarország munkatársától.) Lassankint kibontakoznak a feldult Palánk nélyén épülő ugynevezett egyetemi városrész körvonalai. Azok a szegediek és vidékiek, akik arrafelé tévednek és van valami kis érzékük az építészeti esztétika, az építészeti stílus iránt, mélységes megdöbbenéssel konstatálják, hogy ilyen támadás még talán soha és sehol sem ért várost, mint ami állt, a Tisza partján készült »Szeged szép városa« ellen. Amíg az állványtömkeleg eltakarta az épülő klinikákat, ezt a merényletet csak azok észlelheték, akik belenéztek az egyetemet építő Korb Flóris által szignált tervrajzokba, de — mint a következmények mutatják — az illetékesek vagy nem észleltek semmit, vagy pedig nem vonták le az észleletekből a feltétlenül levonandó következményeket: nem akadályozták meg, hogy

a stílustalan, az ormósan homlokzatu épületekkel végérvényesen és visszavonhatatlanul főnkrefegyék a város legszebb részét,

a hajdani Szeged szívét.

A legsúlyosabb támadás a város képét a DMKE-palota mellett éri. Ezt az aránylag elég mutatós palotát a város egyetemi internátus céljaira vásárolta meg, a kultuszminiszter pedig új frontot építtetett a palota keleti oldalán lévő tűzfal elé, amely a női klinikára néz. Már az épület megtoldásának építészeti megoldása is

abszurditás.

Az új homlokzat vonala a közepén éppen úgy megtörik, mint ahogyan a tűzfal megtört. A tűzfal törése a telek szabálytalan formája miatt indokolt volt, de a homlokzat megtörését a világon semmi sem indokolja, hiszen a telek kisajátításával a régi telekhatárok megszűntek és az új homlokzat előtt szabad térség terül most el, amely egészen a női klinikáig terjed. A homlokzat vonalát tehát minden nehézség nélkül kiegyenesíthették volna a zsenidlis tervezők.

Ugyanennél az építkezésnél még két súlyos építészeti baklövés is található. Az egyik az, hogy az új homlokzat középső részét az ugynevezett

Korb-féle szabadalmazotti klinikai stílusban

képezték ki, a DMKE-palota homlokzatának tagozatait pedig úgy-ahogy csak az új homlokzat két szélére vitték át. Így tehát *jelemads* lesz az új DMKE-palota egyetemi homlokzata és nem hisszük, hogy akadjon széles e világon olyan értelmes laikus, pláne szakember, aki elfogadná Korb Flóris indokolását, aki — mint mondta — azért választotta ezt a megoldást, hogy a DMKE-palota *egyetemi jellegét* dokumentálja a *klinikai stílus* alkalmazásával. Még kifogásolhatóbb az új épület-rész északi és nyugati frontjának megoldása. A DMKE-palota ablaksorát csak a legfelső emeleten vitte át a tervező, de alatta kieflelenül sima falfelület marad minden megszakítás, minden falnyílás nélkül. Semmivel sem enyhítették ezt a hallatlan izléstelenséget. Ha elkészül a DMKE új frontja teljesen, minden idegen tudni fogja magyarázat nélkül is, hogy itt, a Tisza Lajos-köruton kezdődik az egyetemi városrész.

Ennek a városrésznek a jellege megnyilatkozik minden egyetemi épületen, talán legkevésbé még a legkorábban tető alá hozott gyermekklinikán, ahol — ugylátszik — a város vezetői még érvényesíteni tudták valamennyire esztétikai igényeiket. A többi épületen azonban egész kiméltelenséggel érvényesült a klinikai építkezések *egyenruházati szabászatának* tervei. A homlokzatok vetekednek a legkietlenebb raktárepületek stílusával, ha ugyan stílusnak lehet nevezni ezt az általános

és végzetes stílustalanságot.

A legszomorubb ebben a dologban az, hogy már segíteni sem lehet a bajon, illetve nem lehet teljesen korrigálni a hibát. A felelősség óriási sullyal hárul a város hatóságára, amely kiadta az építési engedélyt ezekre az építkezésekre és elmulasztotta a gondosság legelemibb követelményeinek betartását is. Ha magánember épít, hetekig vizsgálják a bemutatott tervrajzokat és a legapróbb hibákat is korrigálják. Most egyetemi építkezésekről volt szó,

A képzőművészeti társulat választmánya elfogadta dr. Gyuritz Sándor lemondását.

Állandó kiállítás helyiségről, műcsarnokról, a tavaszi tárlatról folyt a vita a választmányi ülésen.

(A Délmagyarország munkatársától.) A Szegedi Képzőművészeti Társulat, amely hosszabb idő óta semmiféle tevékenységet nem fejtett ki, újból aktivitásba lépett. Az egyesület most taggyűjtési akciót indított, ezenkívül elhatározta, hogy ismét megkezdi a rendszeres tárlatok rendezését és ezekkel kapcsolatban tagjai között képeket sorsol ki. A képsorsolás a békeévekben nagy közkedveltségnek örvendett Szegeden és nem kis mértékben járult hozzá ahhoz, hogy a képzőművészeti társulat népszerű intézménnyé vált Szegeden. Hétfőn délután ülést tartott a képzőművészeti társulat választmánya.

Back Bernát elnök nyitotta meg az ülést, amelyen dr. Gaál Endre, dr. Tóth Károly, dr. Menyhárt Gáspár, dr. Regdon Károly, Pfeifer Elek, dr. Korpássy Gyula, dr. Tóth Béla, Laposi Hegedűs és még többen jelentek meg a választmányi tagok közül. A titkári teendőket ideiglenesen ellátó dr. Korpássy Gyula ítéltáblai bíró bejelentette, hogy dr. Gyuritz Sándor, a társulat eddigi igazgatója, aki ezt a tisztséget több évtizeden át viselte, egészségi okokból lemondott. A választmány Gyuritz lemondását nagy sajnálattal vette tudomásul és elhatározta, hogy dr. Gyuritz érdemeinek méltó megörökítésére a közgyűlésnek megfelelő javaslatot tesz. A megüresedett igazgatói tisztség elfogadására a választmány dr. Tóth Károly egyetemi professzort, felsőházi tagot kérte fel.

Dr. Tóth Károlyt Back Bernát néhány szóval üdvözölte. Meg van győződve róla, hogy dr. Tóth Károly segíteni fog abban a nagy munkában, amelynek célja Szegedet kulturális központtá emelni.

Dr. Tóth Károly köszönetet mondott megválasztásáért.

— Tartozom azzal Szeged városának — mondotta az új igazgató —, hogy e megtisztetés elől ne térjek ki. Nagy cél szolgálatában áll az egyesület, megteremtési az országban az egészséges decentralizációt. Erős decentralizációt követelünk, természetesen nem a főváros fejlődését akadályozva, ellenkezőleg azt biztosítva és ezért vállalom a tisztséget, amelynek célja, hogy Szeged kulturáját kiemelve.

Ezután azt hangoztatta dr. Tóth Károly, hogy *mennyire fontos a sajtó közreműködését megnyerni*. Ez legyen a társulat első feladata. A nemzet kulturális kincseit itt, Szegeden kell megismertetni a közönséggel. Le kell

az engedélyt a tanács vagy látatlanba adta ki, vagy pedig már akkor kérték, amikor az épület tető alá került.

Az egyetemi városrész hallatlan izléstelenségét még fokozottabban kiemeli majd a művészi tervek alapján kiépítendő Templom-tér, amely az egyetemi városrész közvetlen tőszomszédságában disziti majd a várost. *Mennyivel indokoltabb lett volna, ha az egyetemi városrész építésére hirdet a kultuszminiszter eszméi törpályázatot* (bár az árkádok Templom-tér kiképzésénél is csak örülni lehet), de hát ezt a problémát minden újabb kisajátítás nélkül lehetett volna megoldani, a városnak sem került volna újabb áldozatába és így — nem gondolt rá senki. Sem a kultuszminiszter, sem a város hatósága. Kisajátítás, városi áldozat nélkül, nem érdemes törődni az esztétikával.

hozni a gazdag budapesti anyagot, de a közönség elé kell tárni a magánkezekben levő értékes műalkotásokat is. Művésztelepet kell létesíteni, aminő Szolnokon is van és bizonyos, hogy ennek a tervnek a megvalósítását a város is minden erejével elő fogja mozdítani.

A választmány ezután elhatározta, hogy a titkári tisztség betöltésére dr. Petykó János miniszteri titkárt, az egyetem tanácsjegyzőjét kéri fel.

A *husvéti tárlat* ügyében a választmány tudomásul vette, hogy a fővárosban Back Bernát és dr. Tóth Károly fognak eljárni. Nagy vitát provokált az, hogy a tárlat céljaira eddig még nem találtak alkalmas helyiséget, mert a város a kulturpalota termeit nem nélkülözheti hosszabb időre.

Dr. Gaál Endre kulturtanácsnok kijelentette, hogy a muzeumban tényleg nincs hely. Legsürgősebb teendőnek tartaná a kulturszenátor, ha az egyesület minden erővel megmozdítaná az állandó kiállító-csarnok építésének az ügyét, amelynek tervei már elkészültek. Nagyon szívesen látná, ha ez a kiállítási helyiség a Rákóczy-téren épülne fel.

Dr. Korpássy Gyula szerint műcsarnokok kellene építeni a Stefánia felső részében.

A tavaszi tárlattal kapcsolatosan szóba került még az iparkamara és az ügyvédi kamara nagyterme, de a választmány végül is Back Bernát javaslatát fogadta el, amely szerint felkéri a várost, hogy most kivételesen mégis engedje át a képzőművészeti társulat tavaszi kiállítására a kulturpalotát.

Nagy feltűnést keltett a választmány tagjai között dr. Korpássy Gyula bejelentése, amely szerint a kultuszminiszter, bár *méltányolja az egyesület kulturális céljait, de államsegélyt nem adhat, mert arra nincsen fedezet*.

Dr. Menyhárt Gáspár: A rosszul informált minisztertől a jól informálandó miniszterhez fogunk fordulni.

A választmány el is határozta, hogy újból megkéri a segélyt és egyben meghívják a kultuszminisztert a kiállítás vernisagera, továbbá arra is megkéri, hogy rendszeresítsen a költségvetésben a társulat részére állandó évi államsegélyt.

A taggyűjtés minél eredményesebbé tétele érdekében kimondotta a választmány, hogy a birtokában levő hat képet kisorsolja. A sorsolásban minden tag résztvehet, aki tagsági díját 1927 december 31-ig kifizette, vagy min-

BELVÁROSI MOZI

Február 7., 8-án, kedden és szerdán

Csak 16 éven feletteknek!

HARRY LIEDTKE főszereplésével:

Az eskü. Színijáték 10 felvonásban. Azonkívül:

Várkonyi Mihály legújabb filmje:

Cserélfunk asszonyt. Vigjáték 7 felvonásban.

Előadások kezdete 5, 7, 9 órakor, vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor.

KORZO MOZI

Február 7-én, kedden

Barnum cirkusz Cirkusz-film 7 felvonásban. Főszereplő: **Viola Dana.**

Azonkívül: **HOOT GIBSON** főszereplésével:

Ripacsék a farmon. Cowboy kalandok 6 felvonásban.

Előadások kezdete fél 5, fél 7 és fél 9, vasár- és ünnepnap fél 3, fél 5, fél 7 és fél 9 órakor kezdődnek.